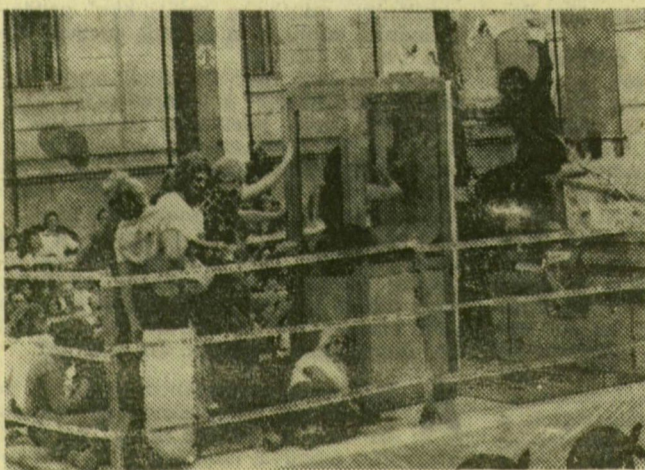

Szegedi ifjúsági napok

Szegedi boszorkányok — a nyomda KISZ-eseknek kiadásában

A posta fiataljainak önkritikája, a telefonhelyzetről

A turkuiak bemutatója

(Folytatás az 1. oldalról.)

rend és a szocializmus viszonyait szembeállító, életünk megváltozását jelképező produciókat. Mások Szeged mai visszasságait állították pellengérré.

A bürokrácia végtelen tengeri kigyója a vízművek fiataljainak élőképében egyszerűen volt humoros és figyelmeztető. Szeged fürdőváros — hirdeti sok prospektus. A CSOMITERV fiataljainak véleménye egyértelmű: vizért kiáltó, bébi-fürdőkádban szorongó fiatal embert locsogattak a gyér vizugarak. Láthattunk fé-

lelmetes karneváli csodamadarat, megjelentek rossz álmaink szegedi boszorkányai a tér fölött, dagadó vitorlával, viharral dacolva szelte a Széchenyi tér hullámaait a gumigyár kalózhajója. A felvonuláson színes és kedves színfoltok voltak a népviseletbe öltözött művészeti csoportok, a Heves, a Somogy, a Hajdú és a Fejér megyei népi együttesek.

A látványban és élményekben gazdag nap a Fidelio megtekintésével, és a hagyományos, hajnalig tartó utcabállal zárult.

T. L.

Résztvevők Turkuból

A KISZ városi bizottsága finnországi testvérvárosunk, Turku folklorégyüttesét is meghívta az ifjúsági napokra. A 250-tagú táncsoportból negyvenen — a legjobb táncosok, énekesek és zenészek — érkeztek Szegedre. Vezetőjük Matti Jussila, a turkui rádió szerkesztője elmondta, az öt éve működő amatőr együttesben együtt táncolnak szakmunkások, könyvtárosok és tanárok. Jól ismerik őket hazájukban, a régi, hagyományos néptáncok felelevenítésére, népszerűsítésére vállalkoztak. Részt vesznek a finnországi népzenei fesztiválon, műso-

rukkal szerepeltek Ausztriában, Svédországban, Hollandiában és Svájcban is. Szocialista országban most járunk első ízben.

A művészeti csoportok tegnap délelőtti, Széchenyi téri bemutatóján nagy sikert arattak. Délután részt vettek a karneváli felvonuláson. Ma délután viszontlátjuk őket a táncsoportok galaestjén, az újszegedi szabadtéri színpadon. Programjuk gyár- és üzemlátogatással folytatódik. Hétfőtől Forráskútnon, Makón, Rúzsán és Tápén vendégszerepelnek, mindannyiszor új produkciót mutatnak.

SZEGEDI

ÜNNEPI HETEK

Erkel: Bánk bán. Előadás a Dóm téren este 8 órakor.

IX. Szegedi Ifjúsági Napok: művészeti csoportok fellépése a város különböző pontjain 11 órától, Express show az újszegedi szabadtéri színpadon 9, 11 és 15 órakor, térzene a Széchenyi téren 11 órakor.

Skoruttyák János képfestő, népi iparművész kiállítása a Ságvári Endre művelődési otthonban, megnyitó délelőtt 11 órakor.

Országos CAC kutakiállítás a Tolbuhin sugáruiti telepén.

Ella István orgonaestje a domban, hétfőn este 8 órakor.

Szegedi Fotótábor a Bartók Béla Művelődési Központban hétfőtől augusztus 2-ig.

Geszler Mária keramikuművész kiállítása a Gulácsy Lajos Teremben augusztus 6-ig.

XVI. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában augusztus 24-ig.

Kohán György Kossuth-díjas festőművész kiállítása a November 7. Művelődési Központban augusztus 20-ig.

Vigh Tamás szobrászművész kiállítása a Közművelődési Palota kupolacsarnokában augusztus 20-ig.

Sajtótörténeti kiállítás a Somogyi-könyvtárban, augusztus 20-ig.

Népi iparművészetünk. Kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban július 27-ig. Vasművészet. Művészeti kovácsoltvas- és lakatosmunkák kiállítása ugyancsak, július 31-ig.

Otthon '75 kiállítás a Marx téren július 27-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai.

Harmadszor a Bánk bán

Acs, S. Sándor felvétele

Ma, vasárnap este, harmadszor kerül a dómszínpadra Erkel operája, a Bánk bán. Képünk az előadás egyik líral jelenetét ábrázolja: Melinda: Moldován Stefánia, Bánk bán: Simándy József

Ma zár az Otthon '75

Kiosztották a közönségdíjakat
Tárgyalások a határ menti áruforgalomról

Ma utoljára tárta ki kapuit a közönség előtt az Otthon '75-kiállítás, s estére, nyitvatartásának tizedik napján, elbúcsúzik látogatóitól. Tegnap estig 42 ezren tekintették meg a bemutatókat: az öltözködés, az otthon és a lakberendezés, a háztartás, élelmiszer és a szabadidő-kellékeit. A látogatóknak módjukban állt, hogy a nekik legjobban tetsző bemutatókat díjazzák is. Tegnap, szombaton gyűjtötte össze a kiállítás igazgatósága a szavazólapokat, s kiosztották a közönségdíjakat. Bodola Miklós, Szeged megyei város tanácsa kereskedelmi osztályának vezetője adta át a díjat a Tápéi Háziipari Szövetkezetnek és a Szatmár Bútorgyárnak. A közönség szavazatai alapján kiállítási díjat nyert a szegedi Felszabadulás Tsz. hangulatos,

Közönségdíjat kapott a Tápéi Háziipari Szövetkezet bemutatója

színpompás virágbemutatójával.

A szegedi Otthon '75-kiállítás jó alkalmat nyújtott

ahhoz is, hogy a határ menti kereskedelem újabb lehetőségeit feltérképezze a KONZUMEX Vállalat szegedi kirendeltsége. Ugyanis a kiállítás helyén, a Marx téren, információs irodát nyitott, ahol a magyar és jugoszláv vállalatok képviselői találkoztak, és üzleti tárgyalásokat folytattak a későbbi, esetleges szerződéskötéshez. A kereskedelmi tárgyalások tapasztalatairól Hercz Ferenc, a KONZUMEX szegedi kirendeltségének vezetője adott tájékoztatást.

A határ menti árucserére lakosság jobb ellátását segíti elő, de az adottságokhoz képest a kereskedelem lehetőségei nincsenek kihasználva. A szegedi kiállításon részt vevő jugoszláv vállalatok többsége megbeszélést folytatott a hazai vállalatok képviselőivel. A tárgyaláson felmérték a partnerek egymás kívánságait, az igényeket és a határ menti árucserére további szélesítésének lehetőségét. Így például a szabadkai MERKUR Vállalat jerseyanyagokat kínál eladásra, cserében bútorszövetet vásárolna. A kanizsai UNIVERSAL Kereskedelmi Vállalat az Alföldi Porcelángyár kerámiai iránt érdeklődik, valamint venne kordbársonyt, nyilprint, szintetikus takarókat, s ezért adna műszálas fonalat. Különböző úrtartalmú hűtőszekrényeket ajánlott a szabadkai METEOR Vállalat, cserében olajkályha-adagolót, gépkocsivillogó-automatát vásárolna. Mindkét részről felmérték, hogy az eddig ismert export-import igények mennyiben változtak. Ezzel is keresték a lehetőségeit a jövőbeni üzleti kapcsolatokhoz.

A pálya fényes pontján

Nyitányt hallgatva Simándy Józseffel

Majd a második felvonásban lép színre Florestan, Simándy József, tehát ráérősen, nyolc órára érkezik a térre, lenéz az öltözőbe, aztán újra fel, „járnai” egyet. Sétál — mondja az öltöztető is, pedig, mint kiderült, zenét hallgat.

— Nagyon szeretem ezt a nyitányt, nem szívesen mulasztok egyetlen alkalmat sem, hogy meghallgassam.

— Kérem, mondjon még zeneműveket, operarészleteket, amelyek ennyire közel állnak Önhöz!

— Minden Beethoven-zene. És minden, amit énekelek.

Következzen a felsorolás? Idő sem, hely sem elég arra, hogy elejét keressük, aztán kigyóztassuk a hosszú sort, szerepeinek korántsem lezárt rendjét. Ugy tűnt, nem is tartozik a „műtárgyak” közé. Nem mint ha kevés lenne a felemlegetni való, csak éppen az ideje nincs itt még az emlékezésnek: a pálya eddigi sok fényes pontját mostani, újabb és újabb sikerek, nagyszerű művészi teljesítmények egészítik ki, amelyek ígéreteket hordoznak még a holnapiakról, a jövőben születőkről is. A sok-sok év óta egyenletesen magas színvonalú énekesi-színészi alkotások; az itt-ott elkapott, szélszavúságokban is sokatmondó híradások (Simándy magas deszt énekelte Rossini Stabat Materének tenorjában, úgy ahogy Rossini megírta); és most a dómszínpadon a két főszerep, Bánk és Florestan is — mindez önkéntelenül valami varázskulcs felderítésére ingerli az embert. Titok nyitására szeretnénk bukkanni, amikor kíváncsiak vagyunk: annyi siker, a pályán elérhető elismerések után, mi a legfőbb inspiráló erő, mi segíti és mi biztosítja a változatlanul magas művészi értékű teljesítményeket? Váratlan-véletlen esemény derítette fel: nincs titok. A válasz pedig azt: van viszont kiforrott, szuverén művészi látás, az idővel csak telje-

sedő alkotói érettség, a tehetséggel és szakmai mindentudással korán párosult hajlam az elmélyült gondolkodásra.

*

Kopogtak az öltöző ajtaján: „együtt énekeltek a kardalokat a pesti városi színházban, valamikor 1939-ben”. A vendég bekapcsolódott a beszélgetésbe: színész akart lenni, soha nem énekes, erőszakkal azt nevelték belőle. Simándy József ellenkezőleg, operaezenekesi pályán mégis kevesen kaptak annyi színészi alakítást dicséret szót, mint ő.

— Roppant hosszú út vezetett a hajdani városi színházról máig. Titok persze szemernyi sem lappang sehol. A mi nagyon összetett művészetünk szakmai részének elsajátítása után egyszerűen kötelessége az embernek, hogy nagyon hamar a saját lábára álljon. Csak akkor teheti, ha egészen önálló, személyes, egyénileg megszerezte a művészi alkotóképességet birtokában van. Az efféle képességek természetesen az idővel is fejlődnek, teljessédek, csak éppen nem automatikusan. Gondolnod kell, tudatosan élni és érlelni egész magunkat, hogy egyszer azt mondhassák: énekel, ahogy Rossini, vagy Beethoven, vagy akárki megírta... Amíg hiteles és egyben sajátos teljesítmény, művészet születik. Ebben a folyamatban egyébként mindig maga a mű a legfőbb inspiráló. Bessenyei Ferenc jó barátom, nála érettebb, gondolkodóbb művészt, hiteles alakítások sorát teremtő színészt alig ismerek. Történt egyszer, éppen itt, Szegeden, egy Brankovics-próba után, hogy lejött hozzám az öltözőbe: elképesztő, hogy nektek, operaénekeseknek mi mindent kell tudni. Megvallom, kevés hízelgőbb dicséretet, mint az ő pár szava! Igazából talán csak a szakmabeliek képesek felfogni, mit is jelent, mit igényel és mit rejt a mi művészetünk. De, hallgassuk a nyitányt!

Sulyok Erzsébet